

δόξου μάχης καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ὑποχωρήσωσι νύκτωρ. Ἀλλ' εἰς τὸ συμβούλιον τῶν στρατηγῶν δὲν παρευρίσκετο τυχαίως ἀπουσιάζων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων Ἀμομφάρετος, τραχὺς Σπαρτιάτης ἐξ ἐκείνων οὓς ἐγέννα ἡ παρὰ τὸν Εὐρώταν πόλις πολὺ πρὶν ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους αὐτῆς τὸν κ. Βαλασσόπουλον, τὸν κ. Δημητρακάκην καὶ τὸν κ. Ματάλαν.

Μαθὼν τὴν ἀπόφασιν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὁ γενναῖος Σπαρτιάτης ἠγανάκτησε καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς μὲ τὸ σῶμα τοῦ δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τοῦ Πανσανίου ὅτι πάντες οἱ στρατηγοὶ ἐψήφισαν τὴν ὑποχώρησιν, ὁ Ἀμομφάρετος ἀνήγειρε ἐκ τοῦ ἐδάφους μὲ τοὺς στιβαροὺς τοῦ βραχίονος λίθον ὀγκωδέστατον καὶ ἔρριψεν αὐτὸν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων λέγων ὑπερηφάνως:

— Μὲ αὐτὴν τὴν ψῆφον ψηφίζω ἐγὼ νὰ παραμείνωμεν!

Ὁ ἀτρόμητος Σπαρτιάτης ἔμεινε τῷ ὄντι εἰς τὴν θέσιν τοῦ καὶ ἐφρονεύθη τὴν ἐπαύριον ἡρωϊκῶς· ἀλλ' ἡ ἀντίστασις τοῦ ἡ ἀναγκαιύσασα τὴν ὁρμὴν τῶν βαρβάρων, παρέσχε καιρὸν εἰς τοὺς ὑποχωρήσαντας πράγματι διὰ νυκτὸς Ἑλλήνας νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ νὰ κατατροπώσωσι τοὺς Πέρσας ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των.

Εὐρίσκεται κανεὶς Ἀμομφάρετος εἰς τὰς τάξεις σας; Ἐχει νεῦρα καὶ μυῶνας νὰ δώσῃ τοιαύτην ψῆφον ὑπὲρ τοῦ μόνου μέσου ὅπερ ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθήκον ὑπαγορεύει; Ἀς τὸ πράξῃ χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διστάσῃ.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἀκουσίως ἀπὸ λίθου ἤρχισα τὸν λόγον καὶ εἰς λίθον ἐτελείωσα. Μήπως εἶνε καὶ τοῦτο οἰωνὸς ὅτι τὸ ἐπὶ τόσους μῆνας οἰκτρῶς παρατεινόμενον δρᾶμα τραγικώτατον ἅμα καὶ κωμικώτατον διὰ λίθων μόνον μέλλει νὰ τελειώσῃ;

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ρῆξις τοῦ κ. Τσάμπερλαϊν πρὸς τὸν Γλάδστονα καὶ ἡ παραίτησις αὐτοῦ εἶνε ἤδη γεγονὸς ἀπὸ πολλοῦ τετελεσμένον.

Αἱ ἐφημερίδες μας, πάντοτε καλῶς πληροφορημέναι, δὲν ἔλειψαν καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἀναζητήσωσι τὰ αἷτια τοῦ σπουδαίου τούτου πολιτικοῦ συμβάντος, εὗρον δὲ ὡς κυρίαν ἀφορμὴν αὐτοῦ... τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα.

Μανθάνομεν ἐκ πηγῆς αὐθεντικῆς ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προτίθεται νὰ παραιτηθῇ προσεχῶς διαφωνήσας πρὸς τὸν κ. Δηληγιάννην ἕνεκα τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ βουλῇ ὁμιλίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὴν ἀποκαλύψασαν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀγνωστομένην μέχρι τοῦδε ἐν αὐτῷ βιομηχανίᾳ ἡμῶν, ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως εἰς τὸ κοινὸν ὅτι προσεχῶς ἰδρύεται ὑπὸ σπουδαίων κεφαλαιούχων καὶ ἐπιχειρηματιῶν ἐν Πειραιεὶ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΗΜΙΟΝΩΝ

εὐθηνῶν καὶ καλλίστης ποιότητος, ἐντοπίας παραγωγῆς, ἐφοδιασθὲν διὰ τελειοτάτων μηχανῶν τῶν νεωτέρων συστημάτων κινουμένων δι' αἵτρου.

Ἐλπίζομεν δὲ λίαν προσεχῶς νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγεῖλωμεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον θέλει δυνηθῇ, τελειοποιούμενον καταλλήλως, νὰ ἐγκαινίσῃ καὶ τὸ ἕτερον αὐτοῦ καὶ σπουδαιότερον τμήμα τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας τῶν ἑλλήνων.

Μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ὁμιλίας καὶ συζητήσεις τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκ τῶν συνόρων ὅτι τοῦ ἐκείθεν τῆς μεθορίου γραμμῆς στρατοῦ τὸ φρόνημα ἀνεπτέρωθη καὶ διατελεῖ ἐξαιρετικόν.

Ἡ πάντοτε ἐπὶ ἀνθελληνικῷ πνεύματι διακριθεῖσα «Gazette de Cologne» καὶ πάλιν ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν ἐσχάτως προτρέπουσα τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ λάβωσιν ὑπ' ὄφιν ποσὴς τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν καὶ ἰσχυρίζομένη ὅτι οὐδὲν θὰ τολμήσωμεν ν' ἀποπειραθῶμεν, εἰμεθα δὲ ἄπλοϊ φωνασκοὶ καὶ τίποτε περιπλέον.

Mazette de Cologne, va!

Ἡ Πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλεται ὅτι ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ τεσσάρων νέων εἰκόνων αἰτίνες παριστῶσι τὸν διανοητικὸν βίον ἐν Παρισίοις, Βεῖμαρῃ, Αἰδελβέργῃ καὶ Ἀθήναις. Ἀναμφιβόλως τὸ θέμα τῆς τελευταίας ταύτης πρέπει νὰ εἶνε ὅλως φανταστικόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Τὴν 20 λήγοντος μηνὸς ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ ἑβδομήκοντα δύο ἐτῶν ἐν Πόρῳ ὅπου ἡσύχαζεν ἰδιωτεύων ὁ Δημήτριος Στ. Μπουντούρης. Τὸ ἐκλαμπρον αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ στάδιον, ἐν ᾧ διέπρεψεν ἐπὶ γένει, ἐπὶ πλούτῳ, ἐπὶ ἐλευθεριότητι, ἐπὶ μαθήσει καὶ ἐπὶ σπανίοις διανοητικοῖς χαρίσμασι, ἐπεσικιάσθη κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐνδεΐας καὶ τῆς ἐκ τῶν κοινῶν ἀποχῆς· διὸ ἡ ἐπιλήσμων ματαιότης ἐφάνη φειδωλὴ περὶ τὸ θυμίαμα ὅπερ ἀφθόνως ἀπονέμει εἰς πᾶσαν τυχὸν ἐκλείπουσαν ματαιότητα. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς—ὡς καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπώμεν—εἶνε πινακοθήκη, ὅ,τι δὲ οἱ ἄλλοι παρέλειψαν νὰ πράξωσι, πράττομεν ἐκ δικαιοσύνης ἡμεῖς περισώζοντες εἰς τὰς παρούσας σελίδας τὴν εἰκόνα καὶ τὴν μνήμην τοῦ Δημητρίου Μπουντούρη, ἀτομικότητος τὰ μάλιστα ἀξιολόγου καὶ ἐνδιαφερούσης τῆς παρελθούσης γενεᾶς.

Γόνος μιᾶς τῶν πλουσιωτάτων καὶ ἐπιφανεστάτων τῆς Ὑδρας οἰκογενειῶν, ἀπεδήμησε παιδίον ἐτι ἐκ τῆς πατρίδος του, πεμψθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς του μακρὰν τοῦ φοβεροῦ τῆς Ἐπαναστάσεως σάλου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς κινδύνων. Ἀφοῦ δ' ἐπ' ὀλίγον διέτριψεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, μετέβη εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ διήνυσσε μετὰ σπανίας εὐδοκιμήσεως τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ Λύκειον τοῦ Eton. Κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου διάβασιν τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστρίου, κατερχομένου εἰς Ἑλλάδα ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἡγεμονίαν, παρουσιάσθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ διαμένοντες ὁμογενεῖς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ Μπουντούρης. Ὁ ἔμψρων Κυβερνήτης παρώτρυνε τότε τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ σπουδάζοντας νεαροὺς Ἑλλήνας νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἑλβετίαν ὅπως τελειοποιήσωσι τὰς σπουδὰς των, ἀποκτήσωσι δ' ἐνταυτῷ καὶ ἦθῃ αὐστηρότερα καὶ ἀπλοῦκώτερα.—Ἄν μείνετε ἐδῶ, τοῖς εἶπε, θὰ καταντήσετε νὰ τρώγετε καὶ τὰ κρύδια μὲ τὸ πηροῦνι! Τῇ συμβουλῇ τοῦ Καποδιστρίου πειθόμενος ὁ Μπουντούρης μετέβη καὶ ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Γενεύῃ, συμπληρώσας αὐτοῖς χάρις εἰς τὴν ἑκτακτον αὐτοῦ εὐφυίαν καὶ φιλομάθειαν τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην μόρφωσιν ἐφ' ἣ διεκρίθη καθ' ἅπαντα τὸν μετέπειτα βίον. Δεκαοκταετὴς μόλις διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου πρέσβεως ἐν ἔτει 1833· ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ἐκείνης μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐπὶ τῆς νῦν βασιλείας διετέλεσε πρεσβευτῆς ἐν Πετροπόλει ἡ διπλωμα-